

פ ס ח .

עם שומר במשך אלפי שנים את יום צאתו מבית עבדים,
ודרך כל מחילות השעבוד והאובס והאבקויזיציה והשמד
והפרעות בושאת האומה בלבה את הגעגועים לחופש. מאבות
אל בנים, דרך כל הדורות, במסר דבר יציאת מצרים לזכרון
אישי, אשר איבדו מחיר ואיבדו דוהה. "בכל דור ודור
חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים."
אין לך שיא של הכרה היסטורית מרומם מזה, ואין לך
התמזגות של יחיד וכלל - ברחבי כדור העולם, ובעמקי
הדורות - גדולה מאשר בצו פדגוגי עתיק זה.

איזה יצר חרות עמוק טבוע בלב עם שיכול באביב
ימיו ליצור יצירה גאונית כזאת ולמסור אותה מדור לדור.

ב. קצבלסרן.

1972

29

י"ד בניסן תשל"ב

מס' 248

כפר הושקא

ימי הולדת

(באחר של שבוע, אתכם הסליחה.)

- 25/3 - בטע אלמן
- 26/3 - ראובן מנזיגורסקי
- 27/3 - ליאור שורצמן
- רחל אבידור
- ג' ין אבגלסברג
- 28/3 - בתיה וויטהם
- בטי עדר
- עופר פרנק
- 29/3 - ג' ק בן-בתן
- צפורה סמברג
- נחום שרקי
- 30/3 - צילה אבידור
- פנינה גולן

השבוע

- 31/3 - דליה חצור
- 2/4 - עידן שובל
- 4/4 - דנה שפרונג
- 5/4 - ברט וולפין
- 6/4 - יניב בן-יהודה
- גיורה שייגזיכט
- גדעון ירדן

השבוע בפרדים אנו ממשפחת ווינצטראוב
הירצאת לשליחות בקביה מטעם "רורית".
אחולי הצלחה מלאה ללן, והתאקלמות
מהירה לכל המשפחה. להתראות בעוד
שנתיים.

ילדי הכיתות הצמוכות בהבן מטיול
פסח שכלל בקור במבוא חמה ושייט ב-
כנרת. אני מצטרפת בזה לשיר ההלל
שהשמיע כל אחד שבקר בקבוץ צעיר זה
על הנוף הנפלא. זהו באמת מראה נדיר,
הכנרת ועמק הירדן פרושים כעל כף היד,
כשברקע נראים החרמון, הר מדרון,
התבור והגלבוע. בינתיים בהנים מבור
עולמי זה לא יותר מ 35 חברים. אך
גרעין ההשלמה, כידוע, בדרך. הטיול
היפה בתאפשר הודות לעבודתם הרדודה
של הילדים במשק הילדים, בהדרכתה של
יוהנה.

לכבוד פסח חזרה אלינו דוריס ור.
כשהיא עדיין בתובה בגבס. אנו מאח-
לים לה התישרות מהירה.

בתיה ר. מתעבה קשות. אסור לה
לקרא, לכתב ובכלל לאמץ את העיניים
במשך כחודשיים, וזה באמצע שבת
ההשתלמות באורנים. הבחמה היחידה
היא שאיל הקטן בא לבקר בפסח.

הטכנולוגיה צועדת קדימה. בענף
המטע מתבצע הגזום השנה במזמרות
המופעלות ע"י לחץ-אוויר. הספק העבודה
בשיטה זו הרבה יותר גדול.

ימי נשואין

- 25/3 - רינה וג' ק בן-בתן
- 28/3 - אסתר וג' ים וויטהם
- 29/3 - בתשבע ומרקי מרקוסון

השבוע

- 2/4 - שושנה וביל שרקי.

הפעם אין ברצוני להתחכם, להתלוצץ או להצחיק. אני מודה ומתוודה - בהכנסי לחדר האכילה שלנו (המשופץ לאחרונה) בבקר יום החברה, ממש התרגשתי. מי שלא ראה את ה"מלצרים" האצים לקראת כל חברה בכנסת, מובילים אותה לכסאה ומגבים את מושב הכסא לפני שתשב, מי שלא ראה את המפית המקופלת מתחת ללחמניה הטרייה בכל צלחת, את כוסית המיץ, הבננה, השמבת ומי הגבינות המסודרות בטוב טעם; מי שלא הריח וטעם את הקפה (או התה) הטוב, הזמזג על פי רמז קל ישר לתוך הספל, ומעל לכל מלאי שלא ראה באותו בקר מעובן את הברק בעיני כל חברה, צעירה כותיקה, לא ראה מראה מלהיב מימיו!

אחרי התחלה כזאת, אפילו סופת שלג לא היתה מעיבה על מצב הרוח.

אך ראה זה פלא, הקשרים של המארגבים אל הידוש במרומים כנראה הדוקים במיוחד. העגבים המאיימים מצד מערב עמדו דום כל היום, ורק לעת ערב, כשנסענו בכביש עכו-צפת המטירו את תכנם. מה יש להגיד? אף רגע לא דאגנו לפספוסים שבשארן בידי אבות ונבות משק. האוטובוסים המו צחוק, שירה, רכילות, וכמובן, הכנות למסיבה בערב. בין ראשית לצפת חברה צפורה את חמשת הבתים הראשונים לשיר ההיתולי, ואת יתר עשרת הבתים פיימה עד העצירה הראשונה בחיפה. אח"כ שפרה ושבתה לפי מהלך העצבים.

לז, הגבר היחידי בקצ' קיידה הזאת, מלבד הנהגים, התנהג כאביר אמיתי וספק ארוחות עשר, צהריים ושרותים אחרים לפי כל הדרישות. בהדרכת מדריכים מקצועיים ובסגנון תיורי אמיתי "בקרנו" (כלומר עברנו ליד) אוניברסיטת חיפה, צמחית הכרמל העשירה, בית הכנסת העתיק בעוספייה עד שבחתנו ברחוב הראשי של דלית-אל-כרמל. הצפנו את חבורות ה"אמנות העממית" גלים, גלים, ורק מאמצייהם המשותפים של הנהגים, המדריכים, החבורים המבוהלים ולז הצליחו להוציאנו משם. עוד הספקנו לעבר ביעף ליד מערות הכרמל של אדם הקדמון, וכבר אנחנו ברציף הזמל, ששם מחכה לנו ספינה שהוזמנה במיוחד עבורינו. כשהצעירות מתאמנות בספנות בהדרכת הקברית העליז, יושבות הותיקות ונהנות במשך שעה מן התבועה המרגיעה של גלי הים התיכון. אפילו השמש הציצה עלינו מפעם לפעם. ברציף עכו השתוממו בודאי למטען החד-מיני שבפרק מן הספינה. יצאנו חבורות חבורות לתור אחרי כוס קאוה, וכשהזרנו - אין קיץ להפתעות - החזיר לנו האביר הטוב שלנו את ההוצאות עד לאגורה האחרונה. בדרך חזרה היתה לנו רק דאגה אחת: איך נחזיק מעמד בארוחת החגיגית ובמסיבה המזומנים לנו עדיין באותו ערב? הרי העיניים כבר בעצמות.

אז מגיעים למשק, והפגישה הזרגשת עם החלפות חיות היום משכיחה את העיפות. בשעה היעודה מופיעות בחדר האוכל משפחות משפחות ושוב מראה מרהיב עיניים. איך הספיקו להכין כל זה? בכל שולחן ברות צבעוניים מקושטים בירק וארוחת דשנה שלא היתה מביישת את מלון הסורי בלונדון, ששם קבל ריימונד שלנו את הכשרתו.

במסיבה של הערב באו לידי במוי גשי כל חיות היום, כל עוד המין השבי הכין מסכת בנושא "הוא והיא במשך הדורות". לפי המסורת השיקספירית הידועה גולמו כל התפקידים ע"י גברים. גולת הכותרת של יום גדוש זה היתה הופעתה של רבקה מכאלי, שבודאי לא זכתה לעותיט קרובות לקהל עליז כל כך.

ואם תשאלו אותי - איבני חושבת שהייתי בהמת מיחס מיוחס כזה, ומכל המשתמע ממנו, כל ימות השנה. אבל להרגיש פעם אחת כמו יצור מעודף, שהס מלהזכיר לו את המילה "עבודה", שאין לו חובות, אלא רק זכויות - זה היה בהדר.

חדשות ועדת הקליטה

ועדת הקליטה תמליץ לפני האסיפה הקרובה לקבל למועמדות את -

סולי אנסרונף. סולי הוא יליד דרום אפריקה, רווק בן 25, שכבר עשה הכרה עם הארץ ועם כפר הנשיא כמתנדב בתקופת מלחמת ששת הימים. הוא חרט במקצועו, וכמובן, מאז בואו למשק כאורח עובד לפני כ-3 חודשים, כבר הספיק להשתרש במפעל "הברבים".

בהזדמנות זו אנו רוצים לברך את ריצ'רד ואיניד קורבין, ובנם הקטן לי, בבואם למשק השבוע. אנו מאחלים להם קליטה מהירה ומוצלחת, ומבקשים מכל החברים לעזור בקליטתם על ידי התעניבות ויחס ידידותי, כמו כן בעזרה פעילה בטיפולם.

כלל זה הוא יפה לגבי כל המועמדים הנמצאים במשקנו.

אנו מחפשים מורים לעברית, המוכנים להקדיש שעה-שעתיים בשבוע (אם ניתן על חשבון העבודה) להוראת השפה למועמדים. ה"מתבונים" מתבקשים להתקשר עם מרים כהן.

* * * * *

דו"ח מושיבת ועדת הנעורים - 20/3/72

משתתפים: ריבי כ., פבינה ל., מינה, גבי, ג'וני פ., צפורה.

הנושא לדיון: שכונ לבני כיתת דרוור

כפי שבמסר בדו"ח המזכירות מיום 12/3/72, סוכם להעביר לדיון בוועדת הנעורים שלש הצעות לשכון כיתת דרוור.

חברי הוועדה לא הגיעו לתמימות דעות. שני חברים צידדו בהצעה השנייה, לפיה יעברו הילדים לבתי הקבוץ המאוחד וכיתת סבובית תשאר בבית הנעורים. התכנית תבוצע תוך ששה חדשים.

הליקוי בתכנית זאת היא בכך, שבית הנעורים בו שוכנת כיתת סבובית מתאים לגילאים הצעירים, בעוד שבני סבובית זקוקים כבר לפרטיות רבה יותר, שאינה מתאפשרת שם.

ארבעת החברים האחרים היו בעד ההצעה השלישית, לפיה תכנס כיתת דרוור זמנית למספר יחידות בבתים החדשים באזור החדש. הם ישארו בבתים אלה עד בצוע תכנית א', שהיא - כניסתם לבית הנעורים, שתפוס עתה ע"י כיתת סבובית.

* * * * *

5

ד"ר מיישוב המזכירות - 24/3/72

בנוכחים: מיכאל, יעקל, רייז, אריק, מיכה, ב' יוסון, דוד, גרשי.

1. חברת עליה: התגדעה הצעה לגד לקבל קבוצת סטודנטים מארצות הברית במסגרת מפעל שבקרא - "חברות עליה". הכוונה לצעירים שחושבים על אפשרות של עליה לישראל בעתיד, ושואלים לבקור של 9 שבועות, מהם 6 שבועות עובדות בקבוצה ו-3 שבועות סמינר + טיולים. מדובר ב-15 אנשים, שיגיעו ארצה בערך בתחילת יולי.

יחידת מאוד החליטה על קבלת קבוצה זו. המזכירות החליטה לקבל את ד"ר החברות.

2. סדר היום האחרון: בגלל היבול הפסיפים החליטים הכרעה באסיפה - הוחלט כן לקיים אסיפה במוצאי שבת 1/4/72 (חול המועד פסח). כמוכן הוטל על המזכיר לערוך לפחות אסיפה אחת בוספת למוצאי שבת במשך השבועות הבאים, כדי להשיג את הפיגור.

3. הופשה מיוחדת - הרולד וריקס -- (בהשתתפות מיכאל כהן, בציג ועדת החברים)

הרולד פנה אל ועדת החברים לבקש בגלל סיבות אישיות הופשה מיוחדת לשבתיים, לאחר שוויקי חסיים את לימודיהם. ועדת החברים החליטה לאשר הופשה זו, ולהמליץ, בהסכמתו של הרולד - שלתקופה זו, הרולד יקח על עצמו עבודה השעורה למשק, (כגון שליחות תקלאים לחו"ל).

המזכירות יטמח לפניה את החלטת ועדת החברים, ובהת מודיעה לחברה על החלטתה.

* * * * *

"אמא, את לא עובדת היום?"
"לא!"

"למה? איזה חג היום?"
"חג האם."

"אבי לא זוכר שהיה לבו חג כזה."
"גם אבי לא."

"זה חג הדיס? זה כתוב בתורה?"

"בתורה לא, בתורה כתוב: ברוך שלא עש' בי אשה."

"אז על סמך מה עכשיו לך חג? מילא, חג האב אבי עוד מבינה. מי קבע את החג הזה?"

"אבי לא יודעת. אולי האבות. הם רצו להפטר מאתנו ליום אחד."

"אז למה יש רק יום האם ולא יום האב?"

"תשאל את האבא שלך."

"אבא אמר שאבי אשאל את אמא."

"אמא, את יודעת מה: אם האבות עשו לכם חג, אז אתם האמהות צריכות לעשות חג לאבות."

"דיקא רעיון לא רע. אביא את זה לפני ועדת החגים. אך דע-אקא יום אחד זה לא מספיק לו - לכל הפחות זה יהיה שבוע ימים."

היות ואבי לא בסעתי ובשארתי בבית, החלטתי לעשות סבוב במשק לראות כיצד הגברים מסתדרים בלי הבשמים. למטבח לא נכנסתי, כחדתי שיזרקו אותי מכל המדרגות. כמו כן נששתי שמא יוסף חצור ירצה להראות לי כמה הוא מיטיב לבשל וירצה שאטעם מהאכל. ופשוט במאס לי לטעום.

בדרך מבשתי בדוד אלמן עם קבוצת פעוטים, ביניהם שתי בנותיו. כששאלתי את אפרת איך זה להיות עם אבא כל היום, אמרה לי: "פריה." איבבי יודעת אם התכוונה שזה פריה להיות עם אבא כל היום או שאבי פריה ששואלת אותה שאלות כה טפשיות.

האשכתי בדרכי. עברתי על יד אחת החצרות. שם ישב ג'ובי פרנק בחברת 4 זעמונים. ביניהם הבת הקטנה שלו. כשבגשתי אליהם טמנו כלם את ראשם בספל שהחזיקו ביד. היה לי הרושם שהם לא הרגישו כל כך בנוח. לא די שהם קבלו היום מטפלת חדשה אז עוד גבר. היחידה שהיתה מבסונית מכל העסק היתה הבת של ג'ובי.

בסביבת גן רמון ראיתי את אלק עומד וכל הילדים, וביניהם חברי בן-יהודה, עומדים בשורה מולו. ואלק מדגים להם תרגילי התעמלות, גכון ידיים על הראש, ידיים לצדדיים. לדבר הוא כבר לא יכול היה. הילד שהצטיין ביותר היה כמובן, חברי. אך אחרי כל תרגיל הוא הסתכל סביבו לראות אם אף אחד לא רואה אותו בקלקל תו.

על יד המחסן ישבו בנות צעירות בחוץ. התחממו בשמש ושתי תה. שאלתי: "בו, איך מסתדרים?" "יופי - ממש יופי. מצדנו אתם יכולים לקבל יום האם כל שבוע."

בו - מה דעתכם ? ?

* * * * *

40